

Kovo pradžioje, kai saulė įkaitina dirvos paviršių ir pradeda tirpti sniegas, susidaro didelės balos polaidžio vandens. Įšalas žemėje neleidžia jam susigerti, tada gausiai prisotintas deguonies srauniais upeliais jis teka į melioracijos griovius, didesnius upelius ir upes. Pajutę šviežią vandenį upelių intakuose būriuojasi didžiausi mūsų vandenų plėšrūnai lydekos. Joms dabar rūpi tik nerštas. Laiko yra labai nedaug. Jos kyla upeliais aukštyn ir aukštyn ieškodamos šiltų saulėtų vietų. Kur dienos metu vanduo sušyla iki 10 C . Patelės būdamos didesnės už patinus yra poligamės. Todėl sugeba suvilioti keletą jaunų patinėlių, su kuriais sušoks garsųjį lydekų šokį.

Vieną vidurdienį, besišildanti saulės spinduliuose patelė pradeda keistai drebinti uodegą. Tai pirmasis signalas, vanduo jau šiltas. Šokiui kviečiamas partneris. Atsakymo ilgai laukti nereikia. Artimas kontaktas su tokiu pačiu uodegos padrebinimu ir patelė jam padovanoja pirmąją ikriukų porciją. Pasklinda hormonų kvapas. Šokio ritmas greitėja, įtampa kyla. Kviečiamas šokiui antrasis partneris. Saulė vis stipriau šildo vandenį. Keičiasi partneriai, o šokis vis dar tęsiasi. Tikrasis lydekų flamenco. Po trejeto dienų pavargsta visa šokėjų grupė. Ikreliai išneršti ant

pernykščių vandens augalų ar potvynio apsemtos žolės. Šokėjai išsiskirstė ir ilsisi. Jie neteko net iki 15 procentų savo svorio.

Praėjus dešimčiai dienų pradeda risti ikriukai. Lervutės būna nuo 7 iki 10 mm ilgio ir pasklinda tarp augmenijos. Kol savo trynio maišelyje turi maisto, jos auga labai greitai. Jau po geros savaitės lervutės padvigubėja ir pasidaro panašios į savo tėvus. Įgimti plėšrūno genai galutinai suformuoja monstrą. Praryta pirmoji auka, vandeninis ciklopas ar dafnija nubrėžia tiesią likimo liniją. Jaunoji lydekaitė visą likusį savo gyvenimą bus baisioji žudikė ir kanibalė.

[Po Muziejaus burėmis](#) .

Kovas . Meilės šokis

Parašė Remigijus Dailidė

Trečiadienis, 27 Vasaris 2013 10:38
